

min Formening er det principielt rigtige i denne Sag, nemlig ikke at fravige en god gammel Lovregel, naar der ikke kan anføres tvingende Grunde for at gøre det. Jeg ønsker at sige, at jeg fremdeles har den Tro, at det vilde have stor Betydning for kommende Traktatforhandlinger, hvis man vilde følge den Vej, som jeg Gang paa Gang har peget paa, og det, som synes mig i den Henseende at være saa vigtigt, og som belægger mine Anskuelse med gode Grunde, er den iøjnefaldende vidt forskellige Maade, hvorpaa de to store Lande, hvormed vi fører største Delen af vor udenrigske Om sætning, nemlig Tyskland og England, stiller sig overfor os i Henseende til saavel Bestemmelserne vedrørende fremmede handelsrejsende som overhovedet med Hensyn til Handelspolitik. Denne Forskel er saa iøjnefaldende og saa afgørende, at man af den Grund, synes det mig, naturligt er henvist til en principielt forskellig Behandling af de to Magter, men en saadan kan ikke finde Sted ad Lovgivningsvejen, men kun ad Traktatvejen, bl. a. ogsaa fordi en international Egalisering saaledes vil kunne finde Sted bagefter, saaledes at Forholdene ender med at blive tilfredsstillende ordnet under en vis Ensartethed til alle Sider.

Nu har det imidlertid ikke føjet sig saa, at man fra den danske Regerings Side — jeg tør vel nok sige de danske Regerings Side, thi det gælder jo ikke alene den nuværende — har ønsket at have dette Vaaben i Hænde ved kommende Traktatforhandlinger. Dette maa jeg for saa vidt beklage. Men denne Beklagelse kan altsaa ikke ændre det rent faktiske, og jeg er derfor saa meget hellere gaaet med til Lovforslaget i den Affattelse, hvori det nu vil komme til at foreligge, som jeg maa give den ærede Ordfører Ret i; at det i og for sig er en god Løsning, naar man endelig skal betræde denne Vej og ikke gaa ad Traktatvejen, og jeg maa ogsaa give ham Ret i, at dette gennem saa mange Aar fortærskede Spørgsmaal dog en Gang fornuftigvis trænger til en Løsning. Selvfølgelig kan det her, hvor der er saa mange modstridende Interesser, ikke undgaas, at det endnu vil, om jeg saa maa sige, murre paa forskellige Steder, som det kan murre i en daarlig Tand, men jeg tror, at vedkommende Interessers Repræsentanter vil gøre klogt i at slaa sig til Taals med det Forsøg, der her er gjort paa at skabe en Ligevægtstilstand mellem de stridende Interesser, en Ligevægtstilstand, hvor man, synes det mig, virkelig

har gjort et meget alvorligt og grundigt Forsøg paa at gøre Ret og Skel til alle Sider. De forskellige i denne Sag interesserede Parter maa forstaa, at en saadan Løsning, der helt og holdent fremmer eller varetager den enes eller den andens Interesser paa ensidig Vis paa hele dette vanskelige Omraade, nu en Gang ikke kan naas. Hvis man i det hele taget vil have et praktisk Resultat, kræves der her naturlig nogen Resignation. Jeg skal derfor for mit Vedkommende slutte mig til den ærede Ordførers Bemærkninger.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Jeg maa paaskønne, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har afstaaet fra at gøre Særindstilling med Hensyn til at løse dette Spørgsmaal ad Forhandlingens Vej. Det ærede Medlem vil forstaa, at det fra Regeringens Side ikke anses for at være nogen farbar Vej, i hvert Fald ikke i saa høj en Grad, at man kan gennemføre Sagen indenfor et kortere Tidsrum. Naar det ærede Medlem til Støtte for sit Ændringsforslag, som gaar ud paa, at den fremmede handelsrejsende fremdeles kun skulde have Adgang til at besøge København og Købstæderne, men derimod ikke de Stationsbyer og Handelspladser paa Landet, som har en fuldstændig købstadlignende Karakter, henviste til, at der skulde findes et levende Ønske hos Grossisterne om at bevare det gamle Forhold, maa jeg dertil sige, at der findes et tilsvarende levende Ønske hos de Købmænd, som bor i de paagældende Stationsbyer eller Handelspladser, om at faa direkte Besøg af de udenlandske Firmaers Repræsentanter, og jeg mener, at dette Ønske vejer fuldt saa tungt i Vægtskaalen som Grosserernes, saa meget mere som Grossererne jo har denne Adgang, hvorfor det kun vil afhænge af deres Konkurrencedygtighed, i hvilket Omfang det vil skade dem, at der gives de udenlandske rejsende den samme Adgang. Og da nu aabenbart den Ændring i den nuværende Tilstand, som er foreslaaet igennem Lovforslaget, vil være af væsentlig Betydning for Sagens gode Gang, i hvert Fald i dette Ting, vil jeg henstille, om det ærede Medlem ikke vil kunne tage sit Ændringsforslag tilbage.

Naar den ærede Ordfører (Ivar Brendsen) som sin personlige Opfattelse udtalte, at det i Loven anvendte System maatte betegnes som protektionistisk, maa jeg have Lov til at modsige ham. Det